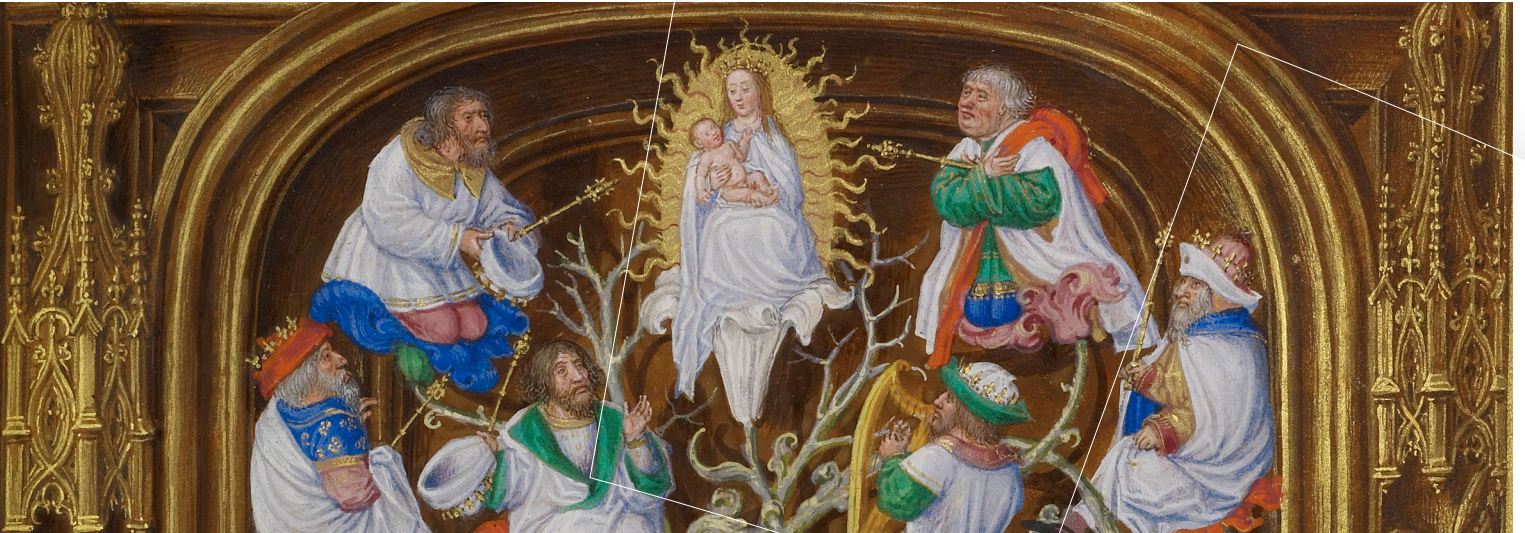

F S S P X

De Monstrans

“Instaurare omnia in Christo”

Nieuws uit de Hemelstraat

De boom van Jesse

Aan het begin van Vaticanum II

Eerste sessie van de Synode over
synodaliteit: een balans (Deel 1)

Historiek van de Kapel van het
Allerheiligste Sacrament

Opvoeden voor de eeuwigheid

De H. Gerlach

"The Jesse Tree from the Spinola Hours" door de Meester van Jacobus IV van Schotland (1510-1520). De Meester van Jacobus IV van Schotland was een Vlaams miniaturist die actief was tussen ca. 1485 en 1530. Zijn noodnaam is afkomstig van een getijdenboek dat hij zou verlicht hebben ter gelegenheid van het huwelijk van Jacobus IV van Schotland met Margaretha Tudor in 1503.

Dos meum annunti
abit laudem tuam.

Deus in adiutorium

Dan zal een
twijg aan
de stromk
van Jesse
ontspruiten,
Een scheut
uit zijn wortel
ontkiemen.

JESAJA 11, 1

De boom van Jesse

Omdat Kerstmis om Jezus draait

E.H. Louis Bochkoltz

Dierbare gelovigen,

De aartsvaders wachtten vol hoop op de komst van de Messias, de profeten kondigden hem vol geloof aan en de engelen verheugden zich over zijn geboorte. Ook wij, in 2023, bereiden ons voor op Kerstmis, de herdenking van de geboorte van de Verlosser. Laten wij van de Advent een diep spirituele tijd maken: een tijd van gebed, vasten (offers) en aalmoezen (goede werken). Kom ook op vrijdag 8/12 naar de processie ter ere van de Onbevleete Ontvangenis in de straten van Brussel!

Laten we aan het begin van de Advent eens kijken naar de boom van Jesse, een veel voorkomend motief in de christelijke kunst. De interpretatie van deze boom is tweeledig. Ten eerste is het een schematisatie van de genealogie van Jezus vanuit Jesse, de vader van koning David, zoals in de H. Schrift vermeld. Ten tweede is het een illustratie van de theologische reflecties van de kerkvaders die, door de woordspeling *virga/virgo (stronk/maagd)* gebaseerd op het gebruik van citaten uit Isaias, de maagdelijke ontvangenis van Christus door Maria voorspellen.

Door de eeuwen heen is de boom van Jesse verschenen op glasramen, illustraties, schilderijen en beelden. De oorsprong van deze iconografieën is terug te voeren op een zin in het boek van de profeet Isaias (11,1).

“Dan zal een twijg aan de stronk van Jesse ontspruiten, Een scheut uit zijn wortel ontkiemen.”

De illustraties van de “boom van Jesse” zijn niet altijd de meest nauwkeurige vanuit het oogpunt van Bijbelstudie, maar deze artistieke voorstellingen van de stamboom van Onze Heer herinneren ons aan de grote profetieën en de samenhang in de H. Schriften, die enkel goddelijk kan zijn.

De Heilige Schrift is het geschreven Woord van God! Het is goed om hieraan herinnerd te worden

en een bovennatuurlijke geest te hebben! Kennen wij een ander boek dat bestaat uit 72 verschillende boeken, geschreven in zeer verre tijden, door mensen die vaak niet op de hoogte waren van het bestaan van de andere boeken, in verschillende talen en dat, zonder een enkele fout, perfect samenhangend is?

De schilderijen, beeldhouwwerken, illustraties en glas-in-loodramen van de boom van Jesse herinneren ons eraan hoe de menswording van de Zoon van God door de eeuwen heen werd aangekondigd en werkelijkheid wordt met de geboorte van Jezus Christus.

Op deze afbeeldingen komt een boomstam uit Jesse's zijde of uit zijn buik, soms uit zijn rug of, wat minder vaak voorkomt, uit zijn mond. De takken dragen de veronderstelde voorouders van Jezus, van Koning David, herkenbaar aan zijn harp, tot Maria. Het glas-in-loodraam in de kathedraal van Chartres met de Jesseboom (1150) is zonder twijfel het rijkste, met van onder naar boven David, Salomon, Roboam, Abias, Maria en Jezus. Hieraan zijn figuren uit het Oude Testament toegevoegd, in het bijzonder de profeten die de komst van Christus voorspelden. Er staan er veertien in het Chartres-glasraam: Nahum, Samuel, Ezechiël, Zacharias, Mozes, Isaias, Habakuk, Osee, Amos, Mikeas, Joël, Balaâm, Daniël en Sofonias. Bovenaan staan vaak zeven duif-figuren die Jezus omringen en de zeven gaven voorstellen die aan de Heilige Geest worden toegeschreven.

Dierbare gelovigen, laten wij de betekenis van het Kerstmysterie niet vergeten. Dit willen wij delen op zaterdag 16/12 door middel van ons apostolaat in de straten van Antwerpen (zie blz. 7). Jullie zijn allemaal uitgenodigd om nederig te komen getuigen van jullie geloof in Jezus Christus, God die mens geworden is. En om mensen van goede wil uit te nodigen om Hem te komen aanbidden.

Aan het begin van Vaticanum II

Mgr. Marcel Lefebvre

Noot: Dit is de twintigste brief van het boek *Lettres pastorales* ('Pastorale brieven'). Wij zijn van plan de verschillende brieven te publiceren in *De Monstrans*.

Mijn zeer geliefde Confraters,

Terwijl ik deze eerste brief aan de vooravond van de opening van het Concilie begin te schrijven, komen in mij de volgende woorden van Sint-Paulus aan Timotheus (2 Tm., 1,6) op: *“En daarom herinner ik er u aan, dat ge Gods genade moet doen opleven, die ge door mijn handoplegging hebt verkregen.”*

Ik zeg: deze eerste brief, want het artikel dat verschenen is in de eerste Algemene Nieuwsbrief na het Kapittel is als een voorwoord, een introductie op de brieven, die ik u wil zenden.

Ja! Het schijnt mij dat ik niet kan weerstaan aan het verlangen mij te richten tot alle leden van de Congregatie en tot alle aspiranten in deze dagen die onmiddellijk voorafgaan aan het grote evenement van de Kerk, het Concilie. Hiermee wil ik ingaan op de herhaalde oproepen van Onze Heilige Vader de Paus voor een veel grotere generositeit in onze heiliging en een grotere ijver in de heiliging van diegenen naar wie wij gezonden zijn.

“De genade die gij hebt verkregen, doen opleven”, niet alleen door de handoplegging voor het priesterschap, maar ook door de handoplegging voor de geloften en uitgedrukt door de zegeningen. Ik zou er zelfs aan toevoegen de genade die wij hebben verkregen door de handoplegging de dag van ons doopsel en ons vormsel! Want de genade van het priesterschap en het religieuze leven gaat zich enten op de genade van het doopsel en het vormsel en deze vervolmaken. Wij vergeten dat misschien te vaak.

Wij, die het geluk hebben om in het bijzonder toegewijd te zijn aan de Heilige Geest en aan het Heilig Hart van Maria, hebben wij niet de heel speciale plicht om in ons dit doopsel van de Geest (Jn. 1,33), dat Onze Heer op bijzondere wijze aan zijn leerlingen en aan de Maagd Maria is komen brengen, te doen herleven.

Moge deze heropleving van de Geest gericht zijn op

de volgende drie punten:

1e- Moge de Heilige Geest, die in ons leeft, ons een steeds levendiger bewustzijn doen hebben van ons lidmaatschap van de Kerk, nog volledig onderhevig aan de adem en het vuur van Pinksteren, beeld en teken van het licht en het vuur dat de harten van de Apostelen in vereniging met het Heilig Hart van Maria verlichte en deed ontvlammen. *“Eensklaps kwam er een geruis uit de hemel als van een hevige windvlaag, en vulde het hele huis, waar ze waren vergaderd. Vurige tongen verschenen hun ...”* (Act. 2, et 1 sq.).

Dit Pinksteren gaat vandaag nog verder en zal op een nog aanzienlijkere wijze naar voor komen ter gelegenheid van het Concilie. Wij moeten de eersten zijn om deze nieuwe genade te ontvangen, deze nieuwe impuls, die onze harten zal vervullen met licht en geestdrift.

Wij zijn leden van de Kerk door ons priesterschap en onze geloften. Wij moeten het heel duidelijk stellen: onze geloften binden ons op een intieme en bijzondere wijze aan de Kerk. Het is in de handen van de Kerk dat wij onze geloften afleggen. Het is in dienst van de Kerk dat wij ons toewijden. Het is om meer te lijken op Hem, waarvan de Kerk het Lichaam is, Onze Heer Jezus Christus, dat wij onze openbare geloften van gehoorzaamheid, armoede en kuisheid doen.

Wij willen een elitekorps zijn dat ter beschikking staat van het Hoofd van de Kerk, de Opvolger van Petrus, voor de moeilijke opdrachten en de meest verwaarloosde zielen. Hiervoor en om nog meer onder de invloed van de Heilige Geest te zijn, van de Geest van Onze Heer, spannen wij ons in om ons te bevrijden van de obstakels van deze wereld: onze grillen, onze eigen wil, onze persoonlijke goederen, onze persoonlijke genoegens. Zo zullen wij volledig aan Christus en aan zijn Kerk toebehoren.

Laat ons er een erezaak van maken en laat het onze

trots zijn om perfecte dienaars van de Kerk te zijn, om onze geest, ons verstand te conformeren aan ons geloof, aan de Geest van de Waarheid, die ons gegeven is door de Kerk en door de gaven van de Heilige Geest, om onze wil en onze harten volkomen te onderwerpen aan de Geest van Leven, die ons volledig zal doen overeenstemmen met de wil van de Hemelse Vader naar het beeld van Onze Heer. Laat er geen plaats zijn voor onze eigen opvattingen, maar laat al onze denkbeelden deze van de Kerk en van de Paus zijn. Laat het ons streven zijn ons volledig te conformeren aan de wil van de Kerk.

Laat ons blij zijn dat wij onze medewerking geven aan onze Bisschoppen, wie ze ook zijn, op de wijze die het God zal behagen. Dat zal onze manier zijn om de Kerk te dienen. Elke dienst in de Congregatie is indirect ook een dienst aan de Bisschoppen in hun apostolaat. Wat een troost voor onze apostelharten om te weten dat wij allen dienaars van de Kerk zijn!

Er zou dus nooit enige tegenwerking of probleem mogen zijn tussen de Congregatie en de Bisschoppen die wij dienen. In principe kunnen er geen zijn. Wij zullen ons dus steeds inspannen om ons zoveel mogelijk in dienst te stellen van de Bisschoppen om mee te werken aan hun apostolaat in de Kerk.

Laat ons in deze integratie van onze geestelijke familie in de Kerk steeds datgene bewaren wat karakteristiek is voor onze familie: de moeilijke bedieningen, de meest verwaarloosde zielen. Ik zou er graag aan toevoegen hetgeen onze Gemeenschap ook van in het begin en in de loop van haar geschiedenis heeft gekenmerkt: de vorming van de geestelijkheid. Het is door deze doelstellingen te behouden dat onze Congregatie zich zal ontwikkelen en de zegeningen van de Heilige Geest en van het Heilig Hart van Maria zal hebben.

2e- Maar welke missionaris, die 'in het veld' werkt, zal ontkennen dat men voor dergelijke ministeries van de Kerk stalen zielen nodig heeft die sterk gehecht zijn aan Onze Heer en aan zijn Geest.

Dat is het tweede punt dat ik wil aansnijden.

Het is ons overkomen om sommige confraters te horen zeggen dat zij in de Congregatie binnentreden waren met als eerste doel missionaris te zijn. Anderen daarentegen beweren dat wij in de eerste plaats religieuzen zijn en vervolgens belast met een apostolaat. Beide opties kunnen bestaan en bestaan zonder twijfel. De wegen van de Voorzienigheid zijn niet dezelfde voor iedereen. Maar zeker is dat wij zowel religieuzen als apostelen zijn en dat onze stand van geestelijke, verre van ons te hinderen in ons apostolaat, ons in tegendeel nog meer echte apostelen moet maken.

Deze discussie lijkt mij nogal zinloos te zijn en duidt bij sommigen op een slecht begrip van het religieuze en

apostolische leven.

Ontbreekt het ons niet aan de inzichten van de Heilige Geest om ons te helpen deze schijnbare tegenstelling beter te beoordelen? Onze Heer is voornamelijk gekomen om ons zijn Geest te geven, waarvan het eerste en vereiste effect, het eerste gevolg, is om ons religieuzen te maken. Het in de menselijke schepselen, in de zielen, herstellen van de deugd van de rechtvaardigheid tegenover God met de hulp van de gave van de godsvrucht, dat is in de eerste plaats er de deugd van de godsdienst in op te nemen, waarvan de belangrijkste handelingen de aanbidding, de devotie en het gebed zijn.

Het is dus naar de eerste instorting van de Heilige Geest in onze zielen de dag van ons doopsel, vervolgens naar deze van ons vormsel, dat wij moeten terugkeren om er ons van te overtuigen dat onze zielen onder deze goddelijke invloed in de eerste plaats aanbidde, toegewijd aan God en biddend moeten worden. Een christelijke ziel, die verstoken is van deze eerste en fundamentele noodzaak om te aanbidden, te bidden en zich volledig aan God toe te wijden, mist zijn christelijke roeping volledig.

Als men duidelijk zou begrijpen dat de eerste deugd van het menselijk schepsel en de gedoopte ziel godvruchtig te zijn is en van daaruit de noodzakelijke deugd van de rechtvaardigheid te beoefenen, dan zou men minder discuseren over de voorrang van het religieuze leven op het apostolische leven of andersom.

Wat dan te zeggen over de uitoefening van de deugd van de godsvrucht door de priester die zich per definitie door heel zijn functie in de religie situeert, want het is zijn rol om de mensen door Onze Heer met God te verbinden. De priester moet dus bij uitstek godvruchtig zijn en moet dit godvruchtig karakter in heel zijn wezen, in heel zijn leven, in heel zijn houding uiten. De uiterlijke uiting van wat hij innerlijk is, het is te zeggen dat zijn ziel aanbidde, biddend en volledig aan God toegewijd moet zijn. Het is omdat hij priester is "gewijd aan de zaken van God" (He.5,1 ev.) dat hij zich niet moet moeien met de zaken van de wereld (2 Tm.2, 4) en dat de Kerk hem vraagt het celibaat te behouden, te verzaken aan zijn eigen wil en de geest van armoede te hebben. Dat is hier zijn overeenkomst en zijn gelijkenis met de religieuze bij uitstek Onze Heer Jezus Christus (Heb.4, 14).

Als wij als priesters op een bijzondere wijze de gave van vroomheid moeten uitoefenen die de deugden van rechtvaardigheid en godsvrucht bezielt, door de geloften af te leggen, dan verbinden wij er ons toe onze navolging van Onze Heer te vervolmaken, en, bijgevolg, nog meer priester te zijn. Voor zij die geen priester zijn, geven hun geloften aan hun doopsel en hun vormsel een volmaaktheid zodat deze ertoe strekt hen op een

Stichter aan het woord

volmaaktere manier te verbinden met Hem waarvan het hele leven een akte van godsvrucht is geweest. “Vader, ik heb U verheerlijkt op aarde door het werk te volbrengen, dat Gij Mij hebt opgedragen.” En het is om naar zijn voorbeeld te handelen dat de religieuzen, om de heiligheid van de Zoon van God te benaderen, ook zijn gehoorzaamheid, zijn kuisheid en zijn armoede imiteren.

Het zo opgevatte religieuze leven bevat een rijkdom aan onpeilbare genade, omdat zij wortel schiet in het doopsel, in de geestelijke geboorte, in het nieuwe leven, in de nieuwe Geest, die ons gegeven wordt wanneer de priester over ons zegt: “*Exi spiritus immunde et de locum Spiritui Sancto*”: “Ga weg, onreine geest, en maak plaats voor de Heilige Geest”.

Zo zal een ziel die diep geraakt is door de gave van de godsvrucht, die in overvloed gegeven is in het priesterschap en in het religieuze leven, dorstig zijn naar de godsdienst, naar het religieuze leven, het is te zeggen naar de aanbidding, naar de devotie en naar het gebed.

Deze ziel kan zijn dag niet beëindigen zonder te zuchten na deze gezegende ogenblikken, die hem toelaten om helemaal van God te zijn, om helemaal in Hem opgenomen te zijn, om te leven van deze deugden van rechtvaardigheid, godsvrucht en vroomheid, om zijn grote liefde te tonen aan Hem die zijn alles is.

Zou ik durven zeggen dat de concrete regeling van deze uitwendige akten weinig belang heeft, zolang de duurtijd, de stilte en de ingetogenheid er maar zijn. Is dit niet de toestand van de gevangenen, de militairen, van sommige zieken, die verstoken zijn van elke oefening, maar die de tijd en de mogelijkheid vinden om enkele uren of minstens enkele langere momenten met God te leven. Het is te zeggen de mogelijkheid om te leven als religieuze.

Wij, die onze tijd kunnen en moeten organiseren en het gebruik ervan onderwerpen aan het oordeel van onze Oversten, moeten met heel onze ziel houden van ons brevier, onze Mis, ons gebed en andere voorgeschreven vrome oefeningen.

Mogen wij zo een ziel en een fundamentele eenheid kunnen geven aan onze verschillende handelingen die alleen maar de uitdrukking en het voedsel mogen zijn van onze innerlijke en geestelijke godsvrucht, bezield door de Geest van Onze Heer.

3e- Zo komen wij natuurlijk en als gevolg daaraan aan onze derde punt: de geest van ons apostolisch leven.

Maar wat is de finaliteit, het doel van het apostolaat? Onze Heer geeft het aan: “Ik ben gekomen in deze wereld, opdat ze leven en overvloed hebben” (Joh. 10,10).

Wat is dit leven anders dan een volledig door godsvrucht geïnspireerd leven? Het verlangen van de ware apostelen is de Geest van Onze Heer over te brengen naar diegenen, naar wie zijn gezonden

zijn, zodat hij aan hun leven zijn ware zin, zijn ware betekenis, zijn ware voltooiing geeft. Het is te zeggen dat allen definitief in God blijven (Ap. 4 en 7).

Heel ons apostolaat wordt gekenmerkt door deze door Onze Heer herstelde richting. De mensen van elk ras en van elke afkomst, verwachten van ons de aankondiging van Christus en zijn verlossing, de aankondiging van de hemel en de weg die ertoe leidt, door onze predicatie, door ons onderricht, door onze conversatie, in de letterlijke betekenis van de Schrift. De deugd van de godsvrucht doen herleven in de mensen onder invloed van de deugden van geloof, hoop en christelijke naastenliefde, dat is hen binnenbrengen in de Kerk en in het hemelse Jerusalem.

De Kerk geeft ons de middelen om dit doel te bereiken. Onze initiatieven kunnen zich enkel maar situeren in dit kader dat ons door Onze Heer gegeven is. Deze enkele fundamentele principes moeten ons gedrag in het apostolaat bepalen. Ik hoop dat de Voorzienigheid mij zal toelaten er meer over te vertellen in andere brieven.

Bijgevolg mag er geen tegenstelling zijn ons religieus leven en ons apostolisch leven. Zij komen voort uit hetzelfde principe, laven zich aan dezelfde bronnen en hebben hetzelfde doel. Het onderscheid tussen het contemplatieve leven en het actieve leven, tussen het religieuze en het apostolische leven is niet juist. Want men kan naar waarheid zeggen dat het contemplatieve leven voornamelijk actief is, een bovennatuurlijke en geestelijke activiteit die in de eerste plaats het leven van Onze Heer was. Tegelijkertijd moet men zeggen dat het religieuze en priesterlijke leven voornamelijk apostolisch is. Het brevier en de Heilige Mis zijn handelingen van het religieuze en priesterlijke leven die essentieel missionair en apostolisch zijn, zonder dewelke een uitwendig apostolaat geen zin heeft en geen resultaat opbrengt.

De moeilijkheden, die men ondervindt tussen de vereisten van het religieuze leven en deze van het apostolische leven, komen meestal voort uit het onbegrip en zelfs de onwetendheid over deze geloofswaarheden.

Ik hoop dat door deze paar overwegingen alle leden van de Congregatie een echte bemoediging en steun zullen vinden in hun toewijding aan hun religieuze, priesterlijke en apostolische roeping.

Moge de Heilige Geest in deze tijd van het Concilie in ons de genade terug leven inblazen die van ons ware religieuzen, ware priesters en ware apostelen maakt. Vragen wij dit nadrukkelijk aan Onze Heer door het Heilig en Onbevlekt Hart van Maria.

Brief van 11 oktober 1962 aan de leden van de
Congregatie van de Heilige Geest

Straatapostolaat zaterdag 16 december

Georganiseerd door de M.I.: iedereen welkom!

Bron: M.I. Antwerpen

“Niemand die een lamp aansteekt, zet die in een verscholen hoek of onder de korenmaat, maar op de standaard, opdat wie binnenkomt de lichtglans kan zien” (Lucas 11-33).

Wanneer de dagen donkerder worden verlangen mensen naar het licht. Kunstmatig licht zoals de feestverlichting die de straten siert kan mooi zijn, maar het is een koud licht en het lijkt ons te verblinden. Een klein kaarsje geeft zacht licht, maar het geeft ook warmte. Kerst ligt om de hoek. Voor velen is Kerst net zoals andere kerkelijke dagen een consumptie-feest geworden. Wij echter zijn net als de drie koningen, op weg naar Christus. Wij die pelgrims zijn op aarde weten dat Christus de ware bestemming is van Kerstmis. Hoe kan het licht van Christus terug een plaats vinden bij de mensen thuis, zodat Kerst meer wordt dan een rijkgevlude tafel of pakjes onder de kerstboom? Wie zal de mensen het verhaal van wat in Bethlehem gebeurd is opnieuw vertellen als wij het niet doen?

Op 16 december verlaten we de veilige muren van onze huizen en de priorij en willen wij apostelen zijn voor het katholieke geloof. Zovele Heiligen hebben ons dit voorgedaan, zoals de Heilige Kolbe die zelfs naar het verre Japan trok om getuigenis van Christus onze Verlosser af te leggen. Zo ver hoeven we op zaterdag 16 december niet te reizen. Onze bestemming is de Antwerpse Meir. Met een vragenlijst over het geloof onder onze arm zullen wij mensen aanspreken om hen met die vragen over het geloof te doen nadenken. Want niets wat God ons vraagt te geloven is onredelijk, het verstand is voor het geloof de sleutel die deur naar ons hart voor God opent.

Praktisch:

- We komen op zaterdag 16 december om 11.00 uur in de kapel samen voor het Heilig Misoffer.
- Na het Heilig Misoffer nuttigen we samen de maaltijd en bespreken we onze actie.
- Geestelijk en lichamelijk gesterkt begeven we ons rond 13.30 uur op weg naar de Meir en zullen gedurende twee uur aan straatapostolaat doen.
- We sluiten ons straatapostolaat af in de priorij met een gezellige babbel om ervaringen uit te wisselen en warme drank en een pannenkoek.
- Wie meer informatie wil of zijn/haar aanwezigheid wil bevestigen stuur een mailtje naar mi@fsspx.be of spreek E.H. Bochkoltz of Vincent Camps aan.

Kerstmis is een gigantisch *verjaardagsfeest* dat wereldwijd door *miljarden* mensen wordt gevierd. We vieren de geboorte van Jezus Christus, 2023 jaar geleden in Bethlehem. Dit is het belangrijkste moment in onze tijdsrekening, daarom spreken we over een *vóór* en een *ná* Christus.

**Maar wie was Jezus Christus?
Waarom vieren we eigenlijk Kerstmis?
Wat betekent het voor jou?**

Kom kennismaken met het Katholieke geloof en de betekenis van Kerstmis op Zaterdag 23/12:

- 16:00 Moment van stilte in de kerk
- 16:15 Woordje uitleg van de priester
- 16:25 Kort gezongen gebed met zegen
- 16:35 Kerstliederen
- 17:00 Glaasje glühwein of chocolademelk in de tuin

Of ontdek de schoonheid van de eeuwenoude traditionele, Latijnse Mis om 10u op Zon- en feestdagen!

Eerste sessie van de Synode over synodaliteit: een balans

Deel 1/2

BRON: fsspx.news

De Synode eindigde op zondag 29 oktober, op het feest van Christus-Koning. Ze heeft twee documenten opgeleverd: een korte *Brief aan het Volk van God* en een veertigtal bladzijden tellend *Samenvattend Verslag*. Voor de informatie stonden tijdens het gebeuren geregelde persmomenten in, die inlichtingen verstrekten over het verloop, de discussieonderwerpen en de belangrijkste thema's.

Dit eerste artikel zal de Synode beschrijven aan de hand van die informatie en de getuigenissen die door deelnemers konden worden gegeven. De prefect van het Dicasterie voor Communicatie (DC), Paolo Ruffini, belast met de communicatie tijdens de persmomenten, heeft verschillende onderdelen van de Synode toegelicht.

De Vergadering en haar gezag

De Vergadering telde 365 stemgerechtigde leden en een honderdtal andere aanwezigen. Zo had het Vaticaan 12 “broederlijke afgevaardigden” van vier christelijke tradities uitgenodigd: de orthodoxe Kerk, de oosters-orthodoxe Kerk, de historische protestantse gemeenschappen en de evangelicale pinkstergemeenten.

De voorzitter van het DC verklaarde de aard en het gezag van de Vergadering als volgt: “Het gaat om een raadgevende Vergadering. Het bisschoppelijke karakter van de Vergadering wordt niet aangetast door de aanwezigheid van leden die niet met het bisschoppelijke *munus* bekleed zijn. Dat verandert de aard van de Vergadering niet”. – *Dat is niet de mening van verschillende kardinalen, onder wie de auteurs van de 5 dubia die naar de paus zijn gestuurd.*

Paolo Ruffini verklaarde ook: “het eindrapport zal geen eindpunt zijn. Het zal veeleer een *Instrumentum laboris* [werkinstrument, NVDV] zijn”. Later zal hij het een “overgangsdokument”

noemen. Tot slot verduidelijkte de communicatieverantwoordelijke met betrekking tot de synodevergadering van oktober 2024, “dat we verwachten dat de vergadering dezelfde leden zal hebben”.

De synodale methode

De Vergadering boog zich over de aard van de *synodaliteit* en het gebruik ervan. In dat verband heerst een moeilijk te verdrijven mist: er werd geen enkele definitie van synodaliteit gegeven. Kardinaal Gerhard Müller heeft daarover zijn beklag gedaan in een vraaggesprek na de synode.

Wat duidelijk wordt – en nog duidelijker bij het lezen van het *Samenvattend Verslag* – is dat de synodaliteit een *praxis* is, zoals al eerder op fsspx.news is benadrukt: “Synodaliteit is geen concept, maar wel een luister- en inclusie-ervaring”. En bij een andere gelegenheid: “Hoewel iedereen beslissingen wil, is het proces belangrijker dan de beslissingen.”

Dat klinkt als de marxistische methode, die een *praxis* is. Het marxisme heeft een doel – de dictatuur van het proletariaat – een doel dat nooit wordt bereikt, maar wel wordt nagestreefd, omdat het wezen van een revolutie erin bestaat om een beweging te zijn. Zoals Che Guevara zegt in een citaat dat bekend is geworden door de film *Rabbi Jacob*: “Revolutie is als een fiets: als ze niet vooruitgaat, valt ze om”. – *Beleefde synodaliteit is als de dictatuur van het proletariaat ...*

Thema's behandeld tijdens de Synode

KLERIKALISME

Op vrijdag 27 oktober, aan het einde van de Synode, verklaarde dominicaan Timothy Radcliffe, de magister-generaal van zijn Orde tussen 1992 en 2001, die de pre-synodale retraite voor de deelnemers heeft gepredikt, dat het weerkerende thema de kritiek op het klerikalisme was.

En op vrijdag 20 oktober verduidelijkte Sheila Pires, de secretaris van de Informatiecommissie, dat sommige leden van de Vergadering waarschuwden tegen klerikalisme, zelfs onder leken, omdat het heeft geleid tot misbruik van macht en geweten, economisch en seksueel misbruik.

Op donderdag 26 oktober herhaalde Paolo Ruffini dat “het volk van God priesters en leken nodig heeft die op serene wijze samen op weg gaan, zonder toe te geven aan de verleiding van het klerikalisme”. Achter die term dient een aanval op het gezag in het algemeen te worden gezien. Op diezelfde dag meldde Ruffini dat het engagement van de Kerk om “autoritarisme te vermijden” was herbevestigd: gezag “wordt op blote voeten uitgeoefend”.

Het misbruik van gezag lijkt de voornaamste zorg van de Paus te zijn, een zorg die hij doorgeeft aan alle leden van de Synode, zoals in zijn toespraak op woensdag 25 oktober, toen hij op een onwerkelijke manier kritiek uitte op priesters: “Het volstaat om naar de kerkelijke kleermakers in Rome te gaan om het schandaal te zien van jonge priesters die soutanes en hoeden of alben met kant passen.” Een tirade die enige ophef veroorzaakte ...

MEDEVERANTWOORDELIJKHEID

“Medeverantwoordelijkheid” is een van de woorden die het vaakst terugkeren in de tussenkomsten en wordt opgevat “als de betrokkenheid en de onderlinge afstemming van charisma's”, aldus de DC-prefect.

Een bisschop verklaarde over die term: “De Synode over synodaliteit betekent samen nadenken en zien hoe de Kerk zich dat concept eigen kan maken”, door over te gaan “van een Kerk van enkele medeverantwoordelijken naar een Kerk waarin allen voor de verkondiging van Christus en het Evangelie medeverantwoordelijk zijn, een Kerk (...) waarin eenieder zijn mening verkondigt voor een eindbeslissing die iedereen aangaat”.

De term “medeverantwoordelijkheid”, die al gauw een *leidmotief* werd, is voorgesteld om het woord “samenwerking” te vervangen, [term] waarmee

de verhouding tussen geestelijken – priesters en diakens – en de bisschop van het bisdom wordt aangeduid in het canoniek recht, waarvan in het bijzonder op dit punt een herziening werd geëist.

Nog een verduidelijking van Paolo Ruffini volgde op zaterdag 21 oktober: de “kwestie van het onderscheiden van de besluitvormingsrelaties tussen gezag en medeverantwoordelijkheid in” werd aangesneden. Synodaliteit “schakelt het gezag niet uit, maar plaatst het in een context” en herinnert eraan dat “gezag noodzakelijk is”, en dat “we niet bang hoeven te zijn om de confrontatie of de onenigheid te zoeken” ...

Het fundament voor die medeverantwoordelijkheid dient te worden gezocht in het doopsel dat door allen wordt gedeeld, en de hele Kerk – geestelijken en leken – medeverantwoordelijk maakt voor de zending. Er wordt duidelijk gesteld dat door het doopsel alle leden van de Kerk gelijk zijn. Dat is een nivellering waardoor het onderscheid van goddelijk recht wordt ontkend tussen geestelijken en leken, tussen priester- en lekenstaat. Maar dat is allemaal achterhaald.

DE KERK HERSTELLEN

Bij meerdere gelegenheden was er sprake van “het herzien van de Kerkstructuren”. Immers, “het probleem is niet alleen de ontbureaucratisering van de kerkelijke structuren, maar ook de noodzaak om de energie te steken in het nadenken over nieuwe vormen en plaatsen om aan de eeuwenoude gemeenschap en geschiedenis van de Kerk deel te nemen”.

Het is in dat kader dat de discussies over de hervorming van de geestelijkheid kunnen worden geplaatst, in het bijzonder wat de bisschoppen betreft. Er moet worden onderzocht hoe het episcopaat “waarvan het ambt, door de Wil van de Heer, structuur in de gemeenschap van de Kerk aanbrengt, moet worden vernieuwd en bevorderd” teneinde “op een geschikte manier te worden uitgeoefend in een synodale Kerk”.

Zo is voorgesteld dat bisschoppen de hulp van medewerkers en deskundigen kunnen krijgen. “De bisschop moet beseffen dat het bisdom niet alleen hijzelf is, hij kan niet alles alleen doen, maar heeft hulp nodig, misschien van professionals.”

De manier waarop de bisschoppen worden gekozen is tijdens de rondetafelgesprekken ook ter sprake gekomen. Mgr. Robert Francis Prévost, prefect van het Dicasterie voor de Bisschoppen, verklaarde dat het proces vertrouwelijk bleef, maar dat de instructies waren gegeven om leken

Crisis in de Kerk

en religieuzen bij de onderzoeksprocedures te betrekken. De kwestie van het huwelijk voor priesters werd ook bediscussieerd, zoals voorspelbaar was.

DE VROUW IN DE KERK BEVORDEREN

Een weerkerend thema dat verschillende vormen aannam: hoe ervoor te zorgen dat “vrouwen zich integraal deel van onze missionerende Kerk voelen?”

De Synodale Vergadering heeft daarom gediscussieerd over de mogelijkheid om het diaconaat voor vrouwen open te stellen, door eerst “de aard van het diaconaat zelf” te verduidelijken. Wat de rol van vrouwen in de Kerk betreft, heet het dat “de vraag werd gesteld of het mogelijk zou zijn te overwegen dat vrouwen ook geen homilieën mogen houden”.

LGBT

Volgens kardinaal Müller was het thema alomtegenwoordig. Het wordt heel discreet in het *Samenvattend Verslag* vernoemd. De algemene vraag luidde: “Hoe kan het pastoraal van de liefde voor homoseksuele koppels en echtgescheidenen worden belichaamd en tegelijk aan de leer van de Kerk trouw worden gebleven?” Naar het schijnt werd er een bevel gegeven om het onderwerp te beperken. Maar niet om het te begraven, alleen om het tot een volgende sessie te laten rijpen.

Deze eerste studie over de Synode laat duidelijk zien, in weerwil van wat sommigen beweren, dat er een neiging bestaat om de hiërarchische structuur van de Kerk te verzwakken, samen met een wil om naar een meer “democratische” structuur te evolueren. Er werd een manier van doen [d.w.z. *praxis*, NVDV] in gang gezet en de rest volgt vanzelf. De ondermijning van het goddelijke gestel der Kerk is aan de gang. Dat is de conclusie van de meeste commentatoren, van welke strekking ze ook zijn. ► **WORDT VERVOLGD ...**

Verslag van de JKI-bijeenkomst te Diest op zondag 26 november

Op zondag 26 november kwamen we met een twintigtal jongeren van het Jong Katholiek Initiatief samen te Diest in het geboortehuisje van onze patroon, de H. Johannes Berchmans. We hadden er de eer om er de H. Mis in de eeuwenoude Romeinse ritus te celebreren, daar waar de wieg van de heilige eertijds gestaan heeft.

Tijdens de preek leerden we dat deze heilige niets buitengewoon gedaan had in zijn leven. Johannes legde heel zijn vurigheid in het alledaagse. Zijn leuze luidde: *Communia, sed non communitur* – het gewone maar op buitengewone wijze. Dat betekent: alles, zelfs de meest eenvoudige handelingen uitrichten op God door de zuivere mening met hetwelk men ze verricht. Daarin lag de weg van Johannes Berchmans naar de heiligheid!

Daarna hielden we een kleine processie met een relikwie van de heilige naar het onderste verdiep terwijl we luidkeels het ‘*Christus vincit*’ zongen. Aangekomen bij de beeltenis van de heilige, dat men eertijds bij de heiligspreking in 1888 door heel de stad gedragen had, knielden we neer om ons JKI voor eerst toe te wijden aan de Vlaamse jeugdpatroon. De deken hield er korte toespraak over het leven van de heilige.

We bezochten een pizzeria in Diest om deze grote gebeurtenis in het bestaan van ons JKI te vieren. Nadien trokken we naar Mechelen naar de OLV-van-Leliëndaalkerk. Daar stond een pater Jezuiet ons op te wachten

voor een rondleiding met als kers op de taart, de uitstelling van de hartrelikwie van de heilige. We deden er onze JKI-gebeden en het rozenhoedje. Als slot kregen we de zegen met de relikwie. 's Avonds gingen we op bezoek bij één van onze gelovigen in Mechelen om daar een gezellig sfeeravond door te brengen met een Quiz over het leven van onze patroon. E.H. De Bruyn sloot af met de boodschap: “Denk vanaf nu aan jullie patroon die bijzonder uit de hemel over jullie waakt en roep hem dagelijks aan”. Dank aan de goede God en de H. Johannes Berchmans voor deze gezegende dagen en deze mooie katholieke jeugdgroep!

Historiek van de Kapel van het Allerheiligste Sacrament

Juffr. Griet Lucy Beldé, parochiaan en archeologe

Aan de overzijde, rechts parallel aan Onze-Lieve-Vrouw-kapel die in de vorige aflevering besproken werd, bevindt zich de kapel van de Goede Herder. Het zijaltaar is toegewijd aan Christus en heeft in tegenstelling tot het altaar van de Onze-Lieve-Vrouwkapel een tabernakel. Op de deur ervan bevindt zich een bas-reliëf met Christus weergegeven als Goede Herder. De gravure links ervan beeldt het Laatste Avondmaal uit en rechts de gebeurtenis van Pinksteren.

Op het schilderij boven het altaar zien we de maaltijd met de Emmaüsgangers weergegeven met eronder het bijhorende citaat uit het Evangelie van Lucas XXIV-29: *“Mane nobiscum Domine quoniam adversperacit”* – *“Blijf bij ons, want het wordt avond, en de dag is al voorbij.”*

Onderaan bevinden zich net als op het altaar in de Onze-Lieve-Vrouw-kapel drie gravures. Deze verwijzen niet rechtstreeks naar Christus waaraan het altaar is toegewijd. Van links naar rechts zijn weergegeven: de heilige Johannes apostel, de heilige Margaretha-Maria van Alacoque en Thomas van Aquino.

Boven de beide zijkapellen is er een tribune vanwaar de zusters de heilige Mis konden volgen.

In de tribune boven de rechterkapel is een drielichtvenster in glas-in-lood aangebracht met daarop de heilige Teresa van Avila afgebeeld.

In het koor, op de scheimuur rechts en links van de zijbeuken is er telkens op de zwik tussen een geschilderde waterlijst en een fries, een engel geschilderd. De linker engel in kruisvaarderuitrusting is de heilige aartsengel Michaël. De engel afgebeeld op de er tegenoverliggende zwik, draagt een lelie in zijn hand en wijst naar boven. Hij draagt een lang wit kleed met een mantel erover. In hem herkennen we de aarstengel Gabriël. Beide engelen hun gezicht en blik zijn identiek.

Boven de engelen is er een rij schilden afgebeeld met daarin afwisselend de monogrammen van Christus en Maria weergegeven.

Boven: Bas-reliëf of de deur van het tabernakel met Christus weergegeven als Goede Herder. Onder: fries van de H. Gabriël.

BRONNEN

- Law Y.L., Thesisonderzoek, Bouwhistorisch onderzoek van de Kapel van het Allerheiligste Sacrament, Antwerpen, 2007-2008

Opvoeden voor de eeuwigheid

Gezinsweekend 2023 te Helvoirt (NL)

Enthousiaste vader

De mens is een sociaal wezen, en net zoals God zichzelf meedeelt aan anderen, ook zo hebben wij behoefte om in contact te treden met anderen. Des te meer echter hebben de katholieke gezinnen in deze donkere dagen van crisis in de samenleving en de Kerk elkaar nodig.

In het laatste weekend van oktober verzamelde E.H. Bochkoltz opnieuw de katholieke gezinnen van onze streken, en hoe goed is het dit te doen: om elkaar te leren kennen en van elkaar te leren, om steun en aanmoediging te vinden en te geven en om geestelijk voedsel te vinden. Kortom, om te beseffen dat Gods rijke genade nog steeds vloeit over de Lage Landen, dat de Heer van de oogst ons niet is vergeten, dat we enkel op Hem dienen te vertrouwen en dat ons gezin niet het enige is dat Zijn weg bewandelt. Om ons eraan te herinneren dat Zijn weg inderdaad smal is, maar Zijn juk zacht, dat Hij in de vorm van de priesters van de Priesterbroederschap gemakkelijke wegwijzers heeft geplaatst. Dat Hij ons bemint, en ons elk jaar opnieuw samenbrengt om ons met genade te overladen. Waarlijk, de katholieke gezinnen, en nog meer het samenzijn van katholieke gezinnen, is Zijn werk: *“Niet gij hebt Mij, maar Ik heb u uitgekoren en u aangewezen, opdat gij zoudt heengaan en vrucht dragen en uw vrucht zou blijven.”* (Joh 15:16)

Reeds de vijfde keer kwamen we samen, opnieuw in een prachtige omgeving, en opnieuw was het een blij weerzien tussen gezinnen die elkaar wel kennen maar toch enkel zien op gelegenheden als deze, die dan weer verhalen van de laatste maanden kunnen vertellen en van wie de kinderen weer samenspelen alsof er geen dag voorbij is gegaan sinds de laatste keer. Het was weer een weekend zoals we het kennen, maar als jubileum editie, toch nog net iets meer.

Niet alleen was de opkomst nog nooit zo groot met maar liefst 40 gezinnen en 240 deelnemers, maar alles verliep quasi vlekkeloos (de organisatie staat na 5 jaar echt helemaal op punt en de Hemelse genade vergeet ons nooit). Voor de kinderen waren er naast de goed voorbereide en uitgewerkte momenten van catechese en samenspel ook uitgebreide en vrij spectaculaire spellen voorzien, gaande van riddergevechten tot reuzeballen en hindernissenparcours etc. Uiteraard deden ook de ouders graag mee en ontstond er een zeer gemoedelijke en gezellige sfeer (over de pijnlijke nederlaag van Vlaanderen in de traditionele voetbalwedstrijd Vlaanderen-Nederland zullen we zedig zwijgen). Zoals elk jaar werd er parallel aan de catechesemomenten voor de kinderen, aparte lezingen voorzien in het thema van het “opvoeden voor de eeuwigheid” – waarbij tips werden gegeven en uitgewisseld over zowel de natuurlijke en bovennatuurlijke opvoeding, zowel door de priesters als de ouders. Natuurlijk, elk kind is anders en elk gezin is uniek, daarom is het zo leerrijk om zoveel verschillende gezinnen, ervaringen en standpunten samen te brengen en van elkaar te leren. Zowel tijdens de lezingen als tijdens de vele vrije momenten en het gezellig samenzijn 's avonds (wegens het slechtere weer dit jaar rond een ingebeeld kampvuur, maar wel met een zeer entertainende quiz).

Inderdaad, we vonden weer wat we zochten – maar nog veel belangrijker vonden we *Wie* we zochten. Het gehele weekend was de Grote Kindervriend aanwezig in de kapel in het centrum van het domein, om met ons te praten, ons te troosten en te sterken. Het hele weekend was aan Hem toegewijd, en de vele begeleiders van de kindergroepen verwezen voortdurend naar Hem, leerden de kinderen voor Hem te leven, alles uit Zijn

hand te aanvaarden en van Hem te houden. Wat een zegen ook voor de ouders om elk moment van de dag naar onze God te kunnen gaan om onze noden aan Hem voor te leggen – in alle rust, want voor de kinderen werd zeer goed gezorgd.

En zo komen we tot het werkelijke hoogtepunt: de stille aanbidding zaterdagavond. Wanneer buiten de nacht zijn mantel over het land heeft gelegd en alles in nevel en stilte heeft gehuld, dan brandt er in de kapel in het midden van het domein nog licht – licht van de kaarsen ja, maar ook het licht van het vuur van Pinksteren dat Onze Lieve Heer weer uitstort over de meer dan honderd kinderen die er voor Hem zijn neergekniel. Hoe prachtig, dat de Heer die onze kinderen gemaakt heeft, hen nu ook naar Hem trekt om hen te zegenen en te sterken. En wat een zegen voor ons ouders dat wij priesters kennen die de kinderen zo mooi begeleiden in het bidden voor het Allerheiligste. Waarlijk – dat is de échte opvoeding voor de eeuwigheid.

De afwezigen hadden weeral spectaculair ongelijk – dit jaar misschien nog meer dan de andere jaren. Maar geen nood, de volgende editie staat reeds gepland op 26, 27 en 28 april 2024, en zal "Onze Lieve Vrouw van Goede Raad" als thema hebben: de Moeder die de opvoeding die wij onze kinderen met vallen en opstaan trachten te geven, zal vervolmaken – de Moeder in wiens handen wij onze kinderen leggen en van wie wij vertrouwen dat zij hen bij haar Zoon zal brengen, in de volheid van de tijd.

LEVEN EN WAARDES SCHENKEN NIET REGELS OPLEGGEN!

GEZINSDAG

ZONDAG 7 JANUARI 2024 IN HEMELSTRAAT 23, 2018 ANTWERPEN.

PROGRAMMA

10.00	H. Mis
12.00	Picknick: ieder gezin zorgt voor eigen lunch
13.00	Start programma
13.30	Lezing E.H. Wegner: "Leven en waardes schenken - niet regels opleggen!"
- 16.30	
17.00	Einde programma

*Apart creatief programma voor de baby's/kinderen!
E.L.-activiteit voor alle kinderen vanaf 6 jaar
Alle koppels welkom! (met/zonder kinderen)*

DEELNAME: €20 per gezin
INFO: E.H. Bochkoltz & J. Vandelanootte
EMAIL: gezinsweekend@fssp.be
INSCHRIJVING vul het **ONLINE** **INSCHRIJVINGSFORMULIER** t.e.m. 3 januari!

Volgende gezinsweekend 26-28 april 2024 in Helvoirt (NL). Thema: O.L.V. van Goede Raad.

Linkerpagina:

Sfeerbeelden van een opnieuw geslaagd gezinsweekend te Helvoirt (NL).

Rechterpagina:

– **Boven:** het H. Huwelijk van Helene en Siebe in Antwerpen.

– **Midden:** Kerkwijding van de Sint-Carolus Borromeuskerk te Oberriet door Mgr. Huonder (CH); E.H. Verlinden was aanwezig voor de ceremonie (daar hij 1 jaar in de priorij werkzaam was).

– **Onder:** inkleding van zuster Maria Fides (Vera Verbeek uit Nederland), bij de contemplatieve Zusters Dominicanessen van Avrillé. Onze drie Vlaamse priesters droegen de plechtigheid op.

De H. Gerlach

† 1165, feestdag 5 januari

Br. René Maria

In het plaatsje Houthem in het mooie Geuldal, Zuid-Limburg, wordt een heilige kluizenaar vereerd. Zijn naam is de H. Gerlach. Nog steeds wordt zijn grafombe in de oude abdijkerk veel bezocht. Zijn leven werd rond 1225, ongeveer zestig jaar na zijn dood, opgeschreven en rond 1600 heruitgegeven door Proost Erasmus Ghoye.

Gerlach wordt geboren te Maastricht, waar de H. Servatius vroom vereerd wordt. Hij stamt af van ouders die, naar de maatstaf van de wereld, in aanzien staan. In zijn jeugd leert hij militaire vaardigheden en hij krijgt faam door zijn succes in de strijd. Hij is inderdaad groot en krachtig, dapper en zeer energiek.

Omdat het menselijk hart in gevoelens en gedachten naar het kwade neigt, gebeurt het dat Gerlach tijdens zijn jeugd op het zijspoor van een verdorven leven terechtkomt. Hij vindt haast zijn gelijke niet in het jagen naar genoegens en aardse winst en daarbij buit hij arme mensen uit.

Op zekere dag is hij als ritmeester met zijn medestrijders bij een ridderlijk steekspel. Hij staat klaar om het strijdperk te betreden, maar krijgt plots het bericht van het overlijden van zijn echtgenote. Geraakt door de hemelse genade gaan weldra de ogen van zijn verstand open en hij begrijpt dat rijkdom en ereposten vergankelijk zijn, maar dat het heil van de ziel eeuwig blijft. Ten aanschouwe van de grote menigte strijders legt hij zijn bandelier af, plechtig verklaart hij ze niet meer ter hand te zullen nemen. Hij keert op een nederig ezeltje terug naar zijn eigen streek. Deze onverwachte beslissing wekt grote verwondering.

Thuis verdeelt Gerlach zijn bezittingen en vertrekt blootsvoets, zijn lichaam gehuld in een haren kleed, waarover hij een ijzeren harnas draagt. Hij maakt een bedevaartstocht naar Rome. Daar belijdt hij zijn zonden en vraagt van de Paus een

passende penitentie. De Paus legt hem het volgende op: gedurende zeven jaren boete doen door in een hospitaal te Jeruzalem de armen te gaan verzorgen. Hij gaat erheen en hem wordt de taak opgedragen het vee te weiden. Op zekere dag verwondt hij zijn ongeschoeide voet aan een venijnige doornstruik. De verwonding verergert tot een ontsteking en bezorgt hem veel leed. Maar dan herinnert de man Gods zich dat hij in zijn jeugd, in een vlaag van woede eens naar zijn moeder heeft geschopt en hij dankt de Schepper, omdat deze hem een verdiende straf heeft bezorgd, juist in dat lid, waarmee hij zich tegen zijn moeder heeft misdragen. De tijd van de penitentie verstrijkt en hij keert naar Rome terug.

Op zijn vraag naar richtlijnen stelt Paus Adrianus IV hem nu verscheidene religieuze regels voor. De man Gods geeft ten antwoord, dat hij zich reeds onder gelofte het gebruik van paardentuig, het nuttigen van wijn en vlees heeft afgezworen, dat hij onafgebroken vasten in acht zal nemen, dat hij voorts het ongemak van een haren kleed en andere zaken verricht met het oog op vergeving van Godswege. Dat zal hij volhouden gedurende de rest van zijn leven. Om die reden kan hij zich niet aansluiten bij religieuzen onder een gemeenschappelijke regel. De Paus keurt zijn beslissing goed.

Als hij op zijn landgoed terugkeert, laat hij een holte maken in een oeroude eik.

In die holte laat hij een hoop stenen aanbrengen, waarover hij een matje legt. Dat vormt zijn rustbed. Op zijn blote lichaam draagt hij een haren kleed, daarover een ijzeren harnas en daarover weer een wit gewaad zoals de Premonstratenzers.

Gerlach verlaat elke nacht bij het eerste hanengekraai zijn cel en hij stapt naar de St. Servaas voor het nachtofficie en de H. Mis. Niet zelden is hij na de tocht in het donker en soms

bij regen of sneeuw zwaargekwetst aan zijn altijd blote voeten. Bovendien wordt hij herhaaldelijk lastiggevallen door duivels die hem zichtbaar verschijnen.

Gerlach pelgrimeert iedere dag naar St. Servaas. Op de zaterdag evenwel, de dag waarop de Kerk Onze Lieve Vrouw eert, begeeft hij zich naar de alom vereerde Mariakerk van Aken.

Gerlach is een lichtend voorbeeld en berispt ook de geestelijken streng wanneer zij minder rein en minder sober Gods weg bewandelen. De soldaten maant hij arme mensen niet af te persen, het dobbelspel en de jacht te laten. De dames verwijt hij de opsmuk van het gelaat en overtollige tierelantijntjes. Ook gaat hij tekeer tegen jongens met lange haren.

De monniken en clerici van het klooster en parochie te Meerssen, waaronder Houthem valt, zijn gekrenkt door Gerlachs' gedrag en beschuldigen hem onterecht van allerlei zaken bij de bisschop van Luik, Norbertus. Geloof hechtend aan wat hem verteld wordt, begeeft de bisschop zich naar de eik van Gerlach. Omdat zij de bisschop verteld hebben dat Gerlach veel geld bezit en dit verborgen houdt onder de massa stenen in zijn boom, geeft de vertoornde bisschop het bevel de eik om te hakken en de grond te doorzoeken. Daar wordt niets gevonden en dan betreurt hij het heel erg dat hij een onschuldige leed heeft berokkend. Het gevolg is dat de bisschop van Luik zelf Gerlach onder zijn hoede neemt en de abt van Rolduc aanstelt voor de pastorale zorg. De bisschop laat uit het hout van de eik twee cellen vervaardigen; een ruimere cel om te bidden en een heel klein celletje om in te slapen. Bovendien verleent hij toestemming om in de bidcel de H. Mis te vieren.

Verschillende mensen pogen Gerlachs kwaliteiten in twijfel te trekken; dat zijn levenswijze voor de menselijke natuur niet mogelijk is en dat het fabels zijn wat over Gerlach verteld wordt. Maar omdat er geen valsheid bij Gerlach wordt gevonden, komen deze kwaliteiten onaangetast uit de discussie die volgt tevoorschijn. Met de jaren gaan Gerlachs' krachten achteruit en daarom trekt hij vanaf dan op een ezeltje naar St. Servaas.

Een heilige zuster, Hildegard van Bingen, bekend om haar visioenen, ziet in de hemel een wonderschone troon voor ene Gerlach. Door liefde ontstoken laat zij hem haar kroontje schenken dat zij van de bisschop gekregen heeft. Veel zieken en lammen vinden bij hem genezing.

Dan komt het moment dat Gerlachs stervensuur aanbreekt. De priester die normaal de H. Mis bij hem opdraagt is afwezig. Andere religieuzen, door een bode geroepen, kunnen niet op tijd komen en die van Meerssen willen Gerlach niet helpen. Gerlach zegt: "Ik weet op wie ik vertrouw en ik ben er zeker van dat Hij, die ik gediend heb, niet de vele inspanningen zal vergeten die ik mij uit liefde voor Hem heb getroost".

En zie, een eerbiedwaardige grijsaard in een sneeuw wit kleed, voorafgegaan door een jonge man, treedt binnen in het vertrek waar de man Gods in doodstrijd verkeert. Hij groet allen, nadert tot bij Gerlach en dient hem de laatste Sacramenten toe. Dan zegt hij allen vaarwel en gaat heen en naderhand wordt de onbekende door niemand meer gezien. Vandaar dat tot op de dag van vandaag de meningen omtrent deze persoon verdeeld zijn. Sommigen beweren dat die man een abt was, anderen evenwel houden vol dat St. Servaas is gekomen. Wij durven het niet aan daarover een mening te uiten, maar zijn er zeker van dat alles door God werd beschikt.

Vervolgens zegt Gerlach begraven te willen worden in zijn cel met zijn haren kleed en harnas. Dan geeft hij zijn geest terug aan de Heer. Het is de 5e januari. Op dezelfde plaats wordt een klooster gebouwd waar lange tijd Norbertinessen leven. Nu staat er een grote kerk, waar men hem kan vereren en het zand tegen veeziekten nemen. Ernaast is een expositieruimte met andere bijzonderheden en waar men ook zijn leven op film kan zien.

BRONNEN

- 'Vita beata Gerlaci eremytae' uit de *Acta Sanctorum* vertaald door E. Lavigne Parochie van de H. Gerlachus te Houthem; Vita Beati Gerlaci Eremytae (st-gerlach.nl)
- 'Neerlands Heiligen in de Middeleeuwen', J.A.F. Kronenburg c.s.s.r, 2e druk, F.J.H. Bekker, Amsterdam 1916. (En andere bronnen)

Aankondigingen

VR
8.12 Processie Onbevleete
Ontvangenis te Brussel

VR
15.12 JKI-weekend in de Hemelstraat
tot 17 december.

ZA
16.12 MI-Straatapostolaat:
iedereen welkom!
11.00 Gelezen H. Mis.
12.00 Picknick en uitleg over het apostolaat
13.30 Straatapostolaat (tot 15 u.)
15.30 Napraten.
→ [ZIE BLZ. 7](#)

WO
20.12 Militia Immaculatæ in Bierbeek
(gulden Mis): "Boerenkrijg"

MA
01.01 Geestelijke Oefeningen van Sint-
Ignatius
gemengd: tot za 6 jan. 2024

DI
02.01 Kerstkamp voor de E.K. in
Moergestel, Nederland
EK-Jongens & Meisjes: tot do 4 jan. 2023
Info: E. H. De Bruyn - 0499 69 29 03
hemelstraat.ek@fsspx.be

ZO
07.01 Gezinsdag in de Hemelstraat
10.00 – 17.00 u.
Gast spreker: Pater Wegner
Inschrijving t.e.m. 3/01
→ [ZIE BLZ. 13](#)

MA
08.01 Verloren Maandag in de
Hemelstraat
18.30 H. Mis
19u30 Worstenbrood- en appelbollenavond
en kerstliederen

**DE WEG TOT RIJPE LIEFDE,
RELATIES EN HET BELANG
VAN DE FAMILIE**

JKI-WEEKEND

Voor jongeren van 15 – 30 jaar

VRIJDAG

18.30 u. H. Mis
19.30 u. sfeeravond

ZATERDAG

9 u. "De weg tot rijpe liefde"
door E.H. J. De Bruyn
H. Mis met preek
door E.H. L. Bochkoltz
14 u. Paintball
18 u. koken aan tafel
20 u. "God is not dead 4"
film en discussie geleid
door E.H. J. De Bruyn
gezongen completen
22 u. H. Mis
22.30 u. sfeeravond

ZONDAG

10 u. Hoogmis
14 u. "Katholiek vader-, moeder-
en grootouderschap"
door E.H. M. De Clercq
stadsbezoeking
15 u. lof met rozenhoedje
17 u. lof met rozenhoedje
18.30 u. einde

DEELNAME
50 EURO

→ 15 – 17 DECEMBER
→ HEMELSTRAAT 23
2018 ANTWERPEN
→ SCHRIJF JE IN
VÓÓR 5 DECEMBER
VIA DE QR-CODE

F S S P X Priesterbroederschap Sint-Pius X

Het perfecte kerstcadeau!

LITURGISCHE KALENDER 2024

van de FSSPX Antwerpen

Kalender groot (A3): € 10
Kalender klein (A4): € 8

Te bestellen bij Br. René Maria
(br.renemaria@fsspx.email)

FSSPX in de Benelux

1. Antwerpen Priorij van het Allerheiligste Sacrament

Hemelstraat 23, 2018 Antwerpen
Tel. : +32 (0)3 229 01 80
e-mail: hemelstraat.info@fsspx.be

Zon- en feestdagen
Gelezen H. Mis 7.30 u.
Hoogmis 10.00 u.

Weekdagen
Ma, Di, Do, Vr 18.30 u.
Wo 7.30 u.
Za 10.00 u.

Aanbidding Ma, Di, Do, Vr 17.00 - 18.30 u.

2. Gent Sint-Amanduskapel

Kortrijksesteenweg 139, 9000 Gent
Tel. : +32 (0)3 229 01 80

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.00 u.

3. Brussel Christus Koning Priorij

Eendrachtstraat 37, 1050 Brussel
Tel. : +32 (0)2 550 00 20
e-mail: info@fsspx.be

Zon- en feestdagen
Gelezen H. Mis —

Weekdagen
Gelezen H. Mis 7.15 u.
Dinsdag 8.30 u.

4. Brussel St. Jozefkerk

Square Frère Orban 1040 Brussel
Tel. : +32 (0)2 550 00 20

Zon- en feestdagen:
Gelezen H. Mis 8 u.
Hoogmis 10.00 u.

Weekdagen
Gelezen H. Mis 18.00 u.

5. Namen Kapel Saint-Aubain

Rue Delvaux 8, 5000 Namur
Tel. : +32 (0)2 550 00 20

Zon- en feestdagen
H. Mis 9.00 u., 10.30 u.

Weekdagen
Zaterdag 10.00 u.

6. Quiévrain Carmel du Sacré-Coeur

Rue des Wagnons 16, 7380 Quiévrain
Tel. : +32 (0)65 45 81 65

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.00 u.

Weekdagen
Gelezen H. Mis 8.00 u.

7. Steffeshausen Heilig Hartkerk

Steffeshausen 5, 4790 Burg Reuland
Tel. : +32 (0)80 420 197
e-mail: vog.pius5.asbl@hotmail.com

Zon- en feestdagen
Hoogmis 9.30 u.

8. Gerwen Priorij St. Clemens

Heuvel 23, 5674 RR Nuenen -Gerwen
Tel. : +31 (0)40 283 45 05
e-mail: stichtingsintjozef@fsspx.nl

Zon- en feestdagen:
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Ma, Di, Do 18.30 u.
Wo, Vr 7.15 u.
Za 8.30 u.

9. Leiden Kapel Onze Lieve Vrouw van de Rozenkrans

Sumatrastraat 197, 2315 BD Leiden
Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Vr 19.00 u.
Za 9.00 u.

10. Utrecht Sint Willibrordkerk

Minrebroederstraat 21, 3512 GS Utrecht
Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Vr 18.30 u.
Za 9.00 u.

11. Kerkrade (Duitstalig) Kerk St. Maria ter Engelen

Pannesheiderstraat 71,
6462 EB Bleijerheide/Kerkrade
Tel. : +31 (0)45 567 13 97

Zon- en feestdagen
Gelezen H. Mis 8.30 u.
Hoogmis 10.00 u.

De erediensten worden verzorgd door
de priesters van de Priorij St. Bonifacius
Bottroper Strasse 295,
D-45356 Essen
Tel. : +49 (0) 20 166 49 22

12. Luxemburg Kapel Saint Hubert

Lameschmillen, 3316 Bergem
Tél. : +352 (0) 6 21 37 84 14
Tél. : +32 2 550 00 20

Zon- en feestdagen
Hoogmis 8.30, 10.30 u.

De Monstrans

is het mededelingenblad van de
Priesterbroederschap Sint-Pius X,
van de
Priorij van het Allerheiligste Sacrament,
Hemelstraat 23,
2018 Antwerpen.

Verantwoordelijke uitgever
E.H. Joseph Verlinden, Prior

De Monstrans wordt
u thuis opgestuurd,
indien u het ons laat weten.

Om de FSSPX in ANTWERPEN te steunen
IBAN : BE84 4062 0609 1159

Priesterbroederschap Sint-Pius X

F S S P X

De Priesterbroederschap Sint-Pius X (*Fraternitas Sacerdotalis Sancti Pii Decimi* – afgekort: FSSPX) is een internationale broederschap van bijna 700 priesters, gesticht in 1970 door Mgr. Lefebvre. Haar voornaamste doel is de vorming en ondersteuning van priesters. Zij heeft ook broeders, zusters en een derde orde voor leken.

Het doel van de Priesterbroederschap Sint-Pius X is het Katholieke geloof te bewaren in haar volheid en zuiverheid, door niets te veranderen, niets toe te voegen of niets weg te nemen van de waarheid, die de Kerk altijd heeft geleerd, en deugden ervan te verspreiden, vooral door het Rooms-Katholieke priesterschap. Een authentiek geestelijk leven, de sacramenten en de traditionele liturgie zijn de voornaamste middelen om de deugd en heiligheid te koesteren, en om het goddelijk leven van de genade tot de zielen te brengen.

De Monstrans probeert een kanaal voor het werk van de Priesterbroederschap Sint-Pius X in Vlaanderen te zijn om zielen te bereiken. We trachten te helpen om het geestelijk leven te verdiepen, de geschiedenis van het Christendom te begrijpen en het koningschap van Christus Koning in de Christelijke samenleving te herstellen in elk aspect.